Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atcelt vai samazināt apstrīdētajā lēmumā noteikto naudas sodu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Feralpi Holding ir izvirzījusi šādus prasības pamatus:

— koleģialitātes principa pārkāpums, jo Komisija nav iesniegusi komisāru kolēģijai apstrīdētā lēmuma tekstu, ietverot tajā visus nepieciešamos faktiskos un tiesību elementus;

— kļūdaina juridiskā pamata norādīšana; prasītāja šajā sakarā apgalvo, ka Komisija nebija tiesīga atsaukties uz Regulu Nr. 1/2003 ([1]), apstrīdētajā lēmumā konstatējot, ka ir ticis pārkāpts EOTKL 65. pants, jo attiecīgā līguma darbība jau bija beigusies;

— tiesību uz aizstāvību pārkāpums; prasītāja šajā sakarā norāda, ka Komisija nav tai nosūtījusi paziņojumu par iebildumiem un nav ļāvusi tai īstenot tās tiesības uz aizstāvību. Komisija turklāt ir noteikusi *Feralpi Holding* neatbilstošus termiņus un ierobežojusi tās piekļuves tiesības;

— atzīšanai par vainojamu noteikto kritēriju pārkāpums; prasītāja uzskata, ka Komisija ir kļūdaini atzinusi par vainojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā *Feralpi Holding*, neņemot vērā šajā laikā notikušās šīs sabiedrības strukturālās izmaiņas;

— prasītāja arī apgalvo, ka, neņemot vērā starp betona stiegrām un citiem melnās metalurģijas rūpniecības izstrādājumiem, kā, piemēram, sijām un režģiem pastāvošās savstarpējas aizvietojamības attiecības, Komisija ir pieļāvusi kļūdu, nosakot attiecīgo tirgu, un nepamatoti nav ņēmusi vērā attiecīgā ģeogrāfiskā tirga Kopienas mērogu;

— prasītāja arī norāda, ka Komisija šo lēmumā izvērtēto rīcību ir kvalificējusi par vienotu, kompleksu un turpinātu Kopienu konkurences noteikumu pārkāpumu, un ir inkriminējusi *Feralpi Holding* līdzdalību šajā pārkāpumā, tādējādi pārkāpjot EOTKL 65. pantu un veicot kļūdainu faktu novērtējumu.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini noteikusi naudas soda apmēru.

([1]) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 04.01.2003, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 18. februārī — *Xeda International* un *Pace International*/Komisija

(Lieta T-71/10)

(2010/C 100/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Xeda International* (Senadjola [*Saint Andiol*], Francija) un *Pace International LLC* (Sietla, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — *C. Mereu* un *K. Van Maldegem*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus šī procesa tiesāšanās izdevumus;

— īstenot citus pasākumus, kas ir nepieciešami taisnīguma nodrošināšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/859/EK neiekļaut difenilamīnu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un atsaukt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minētā viela (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 9262) (OV L 314, 79. lpp.).

Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā pirmais prasītājs vairs nevarēs pārdot difenilamīnu un uz difenilamīna bāzētos produktus Eiropas Savienībā un no 2010. gada 30. maija zaudēs savas produktu reģistrācijas dalībvalstīs.

Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo tas ir balstīts uz difenilamīna vērtējuma, kurš ir zinātniski un juridiski nepareizs. Prasītāji uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Līgumu par Eiropas Savienības darbību un ES sekundāro tiesību aktus.

Īsumā, prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums aizliedz izmantot difenilamīnu augu aizsardzības produktos, pamatojoties uz trīs zinātniskiem apsvērumiem, kuri izklāstīti šī lēmuma preambulas 5. apsvērumā, katru no kuriem adekvāti atspēkoja prasītāji vai kuri nebija apsvērumi, kas pamatotu neiekļaušanu.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija pārkāpa prasītāju tiesības uz aizstāvību tiktāl, ciktāl tā tiem liedza iespēju atsaukt un iesniegt no jauna pieteikumu, lai gūtu labumu no ilgāka pārejas posma, kā tas bija gadījumā ar citām vielām, kas pieder pie tā paša regulatīvā procesa.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09 *Apostolov*/Komisija 2010. gada 17. februārī iesniedza *Apostolov*

(Lieta T-73/10 P)

(2010/C 100/93)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Svetoslav Apostolov* (*Saarwellingen*, Vācija) (pārstāvis — *D. Schneider-Addae-Mensah*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

— atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09;

— atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, kurš ir ietverts 2008. gada 23. oktobra vēstulē;

— izdot rīkojumu Eiropas Komisijai un tās specializētajiem dienestiem, it īpaši Eiropas Personāla atlases birojam (EPSO), uzskatīt apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegtās atbildes uz 9., 30. un 32. jautājumu 2007. gada 14. decembra kompetences pārbaudījumā par pareizām;

— pakārtoti, atļaut apelācijas sūdzības iesniedzējam atkārtoti kārtot kompetences pārbaudījumu;

— pakārtoti otrajam, trešajam un ceturtajam iepriekš minētajam prasījumam, nosūtīt lietu atpakaļ Eiropas Savienības Civildienesta tiesai, un

— piespriest Eiropas Komisija atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā Eiropas Savienības Civildienesta tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību tās iesniedzējs lūdz atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (ESCDT) 2009. gada 15. decembra rīkojumu lietā F-8/09 *Apostolov*/Komisija, ar kuru ESCDT noraidīja kā nepieņemamu prasību, kurā apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 21. oktobra lēmumu, ar kuru Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO) noraidīja viņa sūdzību par 2008. gada 25. aprīļa lēmumu, paziņojot viņam, ka atlases pārbaudījumos piešķirtās atzīmes uzaicinājuma izteikt ieinteresētību EPSO/CAST27/4/07 ietvaros nebija pietiekamas, lai viņu iekļautu izvēlēto kandidātu datu bāzē.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzējs norāda, galvenokārt, ka tika sajaukts, kad ir iesniedzams viņa prasības pieteikums, un ka tā rezultātā parādījās piedodama kļūda, kura padarīja apelācijas sūdzības iesniedzēja 2009. gada 9. jūlijā nosūtīto prasības pieteikumu ESCDT par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda arī to, ka EPSO ir pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot konkrētas apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegtās atbildes atlases pārbaudījumu ietvaros, kuri norisinājās saistībā ar uzaicinājumu izteikti ieinteresētību EPSO/CAST27/4/07. Apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt norāda, ka EPSO izvēlējās pilnīgi nepareizu procedūru kandidātu pārbaudīšanai, lai nodrošinātu pareizu atlases procedūru.